YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2007 *

Yhdistetyissä asioissa C-447/05 ja C-448/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvista ennakkoratkaisupyynnöistä, jotka cour d'appel de Paris (Ranska) on esittänyt 18.11.2005 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 16.12.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asioissa

Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05) ja

Vestel France (C-448/05)

vastaan

Administration des douanes et droits indirects,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis ja J. Malenovský (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies J. Swedenborg,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.11.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Thomson Multimedia Sales Europe, edustajanaan avocat F. Goguel,

– Vestel France, edustajinaan avocat F. Goguel ja advocaat P. de Baere,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja G. Le Bras,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Albenzio,

– Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinään C. White ja K. Beal,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään X. Lewis ja J. Hottiaux,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyynnöt koskevat tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä

2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) liitteessä 11 olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 8528 sarakkeeseen 3 sisältyvien säännösten (jäljempänä asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevat riidanalaiset säännökset) pätevyyttä.

2 Nämä pyynnöt on esitetty asioissa, jotka liittyvät televisiovastaanottimien alkuperään, sellaisena kuin Ranskan tulliasioita ja välillisiä veroja käsittelevä viranomainen (jäljempänä tulliviranomainen) sen määritteli muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevissa sitovissa tiedoissa (jäljempänä sitovat tiedot), jotka kyseinen tulliviranomainen antoi vuonna 2003 Thomson Sales Europe -nimisen yhtiön, aiemmin Thomson Multimedia Sales Europe (jäljempänä Thomson), ja Vestel France -nimisen yhtiön (jäljempänä Vestel) pyynnöstä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön tullikoodeksi

3 Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) II osaston 2

luvun 1 jakson, jonka otsikko on "Tavaroiden muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä", 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta."

4 Yhteisön tullikoodeksin 249 artiklassa säädetään, että Euroopan yhteisöjen komissio päättää mainitun koodeksin soveltamisen edellyttämistä toimenpiteistä.

Asetus N:o 2454/93

5 Asetuksen N:o 2454/93 39 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Liitteessä 11 lueteltujen valmiiden tuotteiden osalta pidetään mainitussa liitteessä olevassa 3 sarakkeessa lueteltua valmistusta tai käsittelyä [yhteisön tullikoodeksin] 24 artiklan mukaisesti alkuperäaseman antavana valmistuksena tai käsittelynä."

6 Asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 säädetään seuraavaa:

"CN-koodi	Tuotteen kuvaus	Ei-alkuperäaineksiin sovellettava valmistus tai käsittely, joka antaa tuotteelle alkuperäaseman
(1)	(2)	(3)
[...]	[...]	[...]
ex 8528	Televisiovastaanottimet (ei kuitenkaan videovirittimet, videomonitorit ja videoprojektorit), myös samaan ulkokuoreen yhdistetyin yleisradiovastaanottimin tai äänen tallennus- tai toistolaittein	Valmistus, jossa arvonlisäys, joka saavutetaan yhdistämistoimilla ja mahdollisesti alkuperätuotteita olevien osien sisällyttämisellä tuotteeseen, muodostaa vähintään 45 % laitteen vapaasti tehtaalla -hinnasta Ellei 45 %:n sääntö täyty, laitteen alkuperämaana pidetään sellaisten osien alkuperämaata, joiden vapaasti tehtaalla -hinta muodostaa enemmän kuin 35 % laitteen vapaasti tehtaalla -hinnasta Jos 35 %:n sääntö täyttyy kahden maan osalta, laitteen alkuperämaana pidetään sellaisten osien alkuperämaata, jotka muodostavat suuremman prosenttiluvun"

Pääasiat ja ennakkoratkaisukysymykset

Asia C-447/05

7 Thomson myy Ranskassa televisiovastaanottimia, jotka on valmistettu Puolassa Puolasta ja muista maista peräisin olevista osista. Koreasta peräisin olevan

kuvaputken hinta vastaa 42,43:a prosenttia televisiovastaanottimen vapaasti tehtaalla -hinnasta. Puolasta peräisin olevat televisiovastaanottimien osat ja tässä maassa toteutetut valmistustoimet vastaavat 31,49:ää prosenttia vapaasti tehtaalla -hinnasta.

8 Tulliviranomainen antoi 11.7.2003 Thomsonin pyynnöstä yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan ja asetuksen N:o 2454/93 34 artiklan sekä kyseisen asetuksen liitteen 11 nojalla sitovan tiedon, jossa mainittujen televisiovastaanottimien alkuperämaaksi vahvistettiin Korea.

9 Thomson riitautti asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyyden yhteisön tullikoodeksin 24 artiklaan nähden, ja se saattoi asian tribunal d'instance du 7^{e} arrondissement de Paris'n käsiteltäväksi, jotta tämä kumoaisi kyseisen sitovan tiedon ja toteaisi, että kyseessä olevien televisiovastaanottimien alkuperämaa on Puola.

10 Kyseinen tribunal d'instance hylkäsi tämän vaatimuksen 8.6.2004 antamallaan tuomiolla, josta Thomson valitti cour d'appel de Paris'hin. Tämä jälkimmäinen tuomioistuin esitti epäilyksiä asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyydestä, ja se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko [asetuksen N:o 2454/93] liite 11 pätemätön sen vuoksi, että se on yhteensopimaton yhteisön [tullikoodeksin] 24 artiklan kanssa siltä osin kuin se

johtaa siihen, että menettelyssä mainituissa olosuhteissa Puolassa valmistetun televisiovastaanottimen katsotaan olevan peräisin Koreasta?"

Asia C-448/05

11 Vestel myy Ranskassa televisiovastaanottimia, jotka on valmistettu Turkissa Turkista ja muista maista peräisin olevista osista. Kiinasta peräisin olevan kuvaputken hinta vastaa 43,1141:tä prosenttia televisiovastaanottimen vapaasti tehtaalla -hinnasta. Turkista peräisin olevat televisiovastaanottimien osat ja tässä maassa toteutetut valmistustoimet vastaavat 38,47:ää prosenttia vapaasti tehtaalla -hinnasta.

12 Tulliviranomainen antoi 24.3.2003 Vestelin pyynnöstä yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan ja asetuksen N:o 2454/93 34 artiklan sekä kyseisen asetuksen liitteen 11 nojalla sitovan tiedon, jossa mainittujen televisiovastaanottimien alkuperämaaksi vahvistettiin Kiina.

13 Vestel riitautti asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyyden yhteisön tullikoodeksin 24 artiklaan nähden, ja se saattoi asian tribunal d'instance du 7^{e} arrondissement de Paris'n käsiteltäväksi, jotta tämä kumoaisi kyseisen sitovan tiedon ja toteaisi, että kyseessä olevien televisiovastaanottimien alkuperämaa on Turkki.

14 Mainittu tribunal d'instance hylkäsi tämän vaatimuksen 8.6.2004 antamallaan tuomiolla, josta Vestel valitti cour d'appel de Paris'hin. Tämä jälkimmäinen tuomioistuin esitti epäilyksiä asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyydestä, ja se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko [asetuksen N:o 2454/93] liite 11 pätemätön sen vuoksi, että se on yhteensopimaton yhteisön [tullikoodeksin] 24 artiklan kanssa siltä osin kuin se johtaa siihen, että menettelyssä mainituissa olosuhteissa Turkissa valmistetun televisiovastaanottimen katsotaan olevan peräisin Kiinasta?"

15 Asiat C-447/05 ja C-448/05 on yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 7.3.2006 antamalla määräyksellä yhdistetty kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksissään, ovatko asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevat riidanalaiset säännökset pätemättömiä siltä osin kuin niissä edellytetään, että arvonlisäys, joka saavutetaan yhdistämistoimilla ja mahdollisesti alkuperätuotteita olevien osien sisällyttämisellä, muodostaa vähintään 45 prosenttia televisiovastaanottimien vapaasti tehtaalla -hinnasta, jotta kyseisten televisiovastaanottimien valmistus antaa niille alkuperäaseman maassa, jossa tämä yhdistäminen suoritetaan.

17 Pääasian valittajat väittävät, että kun komissio täten nojautui arvonlisään perustuvaan arviointiperusteeseen, jota pääasian valittajat pitävät "määrällisenä" ja joka ei ole yhteensopiva niiden pääasian valittajien mukaan "laadullisten" arviointiperusteiden kanssa, jotka on hyväksytty yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa, komissio ylitti toimivallan, jonka Euroopan unionin neuvosto on sille antanut mainitussa koodeksissa vahvistamiensa sääntöjen panemiseksi täytäntöön.

18 Aluksi on huomattava, että kysymys asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyydestä on nostettu esiin pääasioissa, joissa riitautetaan niiden sitovien tietojen laillisuus, jotka liittyvät televisiovastaanottimiin, joista toiset ovat Puolassa ja toiset Turkissa yhdistämistoimien kohteena. Yritykset, joiden kotipaikka on Ranskassa ja jotka halusivat saada tiedon siitä, mikä oli näiden televisiovastaanottimien yhteisön tullikoodeksin 22–26 artiklan mukaisesti määritelty muu kuin etuuskohteluun oikeuttava alkuperä, esittivät vuonna 2003 pyynnöt, jotka johtivat näiden sitovien tietojen antamiseen.

19 Nämä pyynnöt eivät koskeneet tietoa tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavasta alkuperästä, sellaisena kuin se määritellään yhteisön tullikoodeksin 27 artiklassa, eikä niillä siis pyritty saamaan tietoa siitä, sovellettiinko mainittuihin tavaroihin tullietuustoimenpiteitä, jotka sisältyvät sopimuksiin, joita Euroopan yhteisö on tehnyt tiettyjen maiden tai maaryhmien kanssa.

20 Näin ollen vaikka Puolan tasavallalla ja Turkin tasavallalla oli kyseessä olevien sitovien tietojen antamisajankohtana erityisasema tullisuhteissaan Euroopan yhteisöihin, tällä seikalla ei sellaisenaan kyseenalaisteta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymysten merkityksellisyyttä.

21 Tältä osin on ensinnäkin muistutettava, että yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan mukaan tavara, jonka tuottamiseen on osallistunut kaksi tai useampia maita, on peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu tähän tarkoitukseen varustetussa yrityksessä viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely, joka on johtanut uuden tuotteen valmistukseen tai edustaa merkittävää valmistusastetta.

22 Tässä artiklassa toistetaan tavaran alkuperän käsitteen yhteisestä määritelmästä 27.6.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 802/68 (EYVL L 148, s. 1), jota sovellettiin ennen mainitun koodeksin voimaantuloa, 5 artiklan sanamuoto. Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut tätä asetusta tulkitessaan, että kyseisestä 5 artiklasta seuraa, että ratkaiseva arviointiperuste on arviointiperuste, joka koskee viimeistä merkittävää valmistusta tai käsittelyä (asia C-26/88, Brother International, tuomio 13.12.1989, Kok. 1989, s. I-4253, 15 kohta).

23 Toiseksi on muistutettava, että yhteisön tullikoodeksin 249 artikla muodostaa riittävän toimivaltaperustan, jonka nojalla komissio voi antaa mainitun koodeksin soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt (asia C-48/98, Söhl & Söhlke, tuomio 11.11.1999, Kok. 1999, s. I-7877, 35 kohta).

24 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että komissiolla on toimivalta antaa kaikki perussäädöksen täytäntöönpanon kannalta välttämättömät tai hyödylliset soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa perussäädöksen tai soveltamista koskevien neuvoston säädösten kanssa (ks. mm. em. asia Söhl & Söhlke, tuomion 36 kohta).

25 Komissiolla on lisäksi neuvoston sille yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan soveltamista varten antamaa toimivaltaa käyttäessään harkintavaltaa, jonka perusteella sen on mahdollista täsmentää tämän säännöksen abstrakteja käsitteitä suhteessa tiettyyn valmistukseen tai käsittelyyn (ks. asia 162/82, Cousin ym., tuomio 23.3.1983, Kok. 1983, s. 1101, 17 kohta).

26 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut sen osalta, onko eri osien kokoamistoimessa kyse merkittävästä valmistuksesta tai käsittelystä, että tällaista toimea voidaan pitää alkuperäaseman antavana, kun se muodostaa tekniikan näkökulmasta ja kyseessä olevan tavaran määritelmään nähden ratkaisevan valmistusvaiheen, jonka yhteydessä käytettyjen osien käyttötarkoitus konkretisoituu ja kyseessä oleva tavara saa laadulliset erityisominaisuutensa (asia 114/78, Yoshida, tuomio 31.1.1979, Kok. 1979, s. 151 ja em. asia Brother International, tuomion 19 kohta).

27 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin katsonut, että kun otetaan huomioon, että kokoamisen käsitteeseen kuuluu moninaisia toimia, on olemassa tilanteita, joissa on mahdollista, että tarkastelu teknisluonteisten arviointiperusteiden perusteella ei ole ratkaiseva tavaran alkuperän määrittämisessä. Näissä tapauksissa kokoamisessa syntynyt arvonlisäys on otettava huomioon toissijaisena arviointiperusteena (em. asia Brother International, tuomion 20 kohta).

28 Yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että tämän arviointiperusteen merkityksellisyys sitä paitsi vahvistettiin tullimenettelyjen yksinkertaistamista ja yhdenmukaistamista koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa (Kioton yleissopimus), jonka useat liitteet hyväksyttiin yhteisön puolesta 3.6.1977 tehdyllä neuvoston päätöksellä 77/415/ETY (EYVL L 166, s. 1 ja 3) ja jonka liitteessä D.1 olevaan normiin 3 liittyvissä huomautuksissa täsmennetään, että käytännössä merkittävän muutoksen vaatimuksen voi osoittaa sääntö arvotullin prosenttiosuudesta, kun joko käytettyjen tuotteiden prosenttiosuus tai hankitun arvonlisän prosenttiosuus saavuttaa määrätyn tason (em. asia Brother International, tuomion 21 kohta).

29 On myös todettava, että neuvosto hyväksyi Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tekemällään päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) muun muassa Marrakeshissa 15.4.1994 allekirjoitettuun päätösasiakirjaan liitetyn sopimuksen alkuperäsäännöistä (EYVL L 336, s. 144), jonka mukaan mainittuja sääntöjä laadittaessa voidaan käyttää arvoprosenttiperustetta.

30 Tältä osin on muistutettava, että kansainväliset sopimukset ovat voimaantulostaan lähtien erottamaton osa yhteisön oikeusjärjestystä (ks. mm. asia C-344/04, IATA ja ELFAA, tuomio 10.1.2006, Kok. 2006, s. I-403, 36 kohta). Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeuden säädöksiä on tulkittava mahdollisimman pitkälle kyseisten sopimusten mukaisesti (ks. mm. asia C-76/00 P, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 9.1.2003, Kok. 2003, s. I-79, 57 kohta).

31 Edellä esitetystä seuraa, että se, että valitaan arvonlisäysperuste, ei sellaisenaan ole ristiriidassa yhteisön tullikoodeksin 24 artiklan kanssa ja että tähän arviointiperusteeseen turvautuminen ei sellaisenaan osoita, että komissio ylitti sillä mainitun koodeksin 249 artiklan nojalla olevan täytäntöönpanovallan rajat.

32 Pääasian valittajien on katsottava väittävän myös, että tilanne televisiovastaanottimien valmistuksen teollisuudenalalla on sellainen, että televisiovastaanottimien yhdistämistoimien tarkastelu teknisluonteisten arviointiperusteiden perusteella voi olla ratkaiseva tämän tavaran alkuperän määrittämisessä, ja kyseinen tilanne on siis esteenä sille, että komissio ottaa huomioon, kuten asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevissa riidanalaisissa säännöksissä, arvonlisäysperusteen, joka on luonteeltaan ainoastaan toissijainen.

33 Tältä osin on muistutettava, että komissio oli asetuksen N:o 802/68 soveltamiseksi antanut 23.12.1970 asetuksen (ETY) N:o 2632/70 radio- ja televisiovastaanottimien määrittelemisestä (EYVL L 279, s. 35), jonka säännökset, joissa viitataan arvonlisäysperusteeseen, otettiin olennaisilta osin asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 oleviin riidanalaisiin säännöksiin.

34 Asetuksen N:o 2632/70 johdanto-osan toisen perustelukappaleen mukaan radio- ja televisiovastaanottimien yhdistämiseen voi kuulua enemmän tai vähemmän

kehittyneitä prosesseja sen mukaan, minkätyyppisiä yhdistettävät laitteet ovat, millaisia välineitä käytetään ja millaisissa olosuhteissa yhdistäminen suoritetaan. Mainitun asetuksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan myös, että yhdistämistoimissa ei sellaisenaan yleensä ole "tämän teollisuudenalan tekniikan nykytilassa" kyse asetuksen N:o 802/68 5 artiklassa tarkoitetusta merkittävästä valmistusvaiheesta mutta että asia voi olla toisin tietyissä tapauksissa eli esimerkiksi silloin, kun nämä toimet kohdistuvat laitteisiin, jotka ovat pitkälle kehitettyjä tai joihin käytettävät osat on tarkastettava tarkkaan, tai silloin, kun kyseisiin toimiin kuuluu myös laitteiden osien yhdistäminen. Asetuksen N:o 2632/70 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että yhdistämisen käsitteen alaan kuuluvien toimien moninaisuuden johdosta tapauksia, joissa nämä toimet edustavat merkittävää valmistusastetta, ei ole mahdollista määrittää teknisluonteisen arviointiperusteen perusteella ja että tässä tilanteessa on pitäydyttävä näistä toimista aiheutuvassa arvonlisäyksessä.

35 Tällaisilla syillä voidaan perustella se, että arvonlisäysperuste säilytetään asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevissa riidanalaisissa säännöksissä.

36 Komission tehtävänä on näet sen harkintavaltansa puitteissa, joka sillä on, kun se päättää yhteisön tullikoodeksin soveltamisen edellyttämistä toimenpiteistä ja muun muassa toimenpiteistä, jotka liittyvät tavaroiden alkuperään, antaa yleisluonteisia säännöksiä, joissa oikeusvarmuuden turvaamiseksi otetaan huomioon koko teollisuudenalan tilanne pitkällä aikavälillä ja joihin tämän alan jonkin yrityksen yksittäisellä tilanteella tietyllä hetkellä ei täten ole vaikutusta.

37 Näin ollen arvonlisäysperusteeseen turvautuminen oli perusteltua siksi, että komissio otti huomioon sen, että kokoamisen käsitteen alaan kuuluu huomattavan moninaisia toimia koko kyseessä olevalla teollisuudenalalla.

38 On sitä paitsi huomattava, että pääasian valittajat korostavat itse kirjallisissa huomautuksissaan, että pääasiassa kyseessä olevien televisiovastaanottimien eri osien kokoamistoimet ovat osa monimutkaista teollista prosessia. Toisaalta yhteisöjen tuomioistuimelle toimitettujen asiakirjojen perusteella ei voida katsoa, että tämä prosessi on sama kaikkien televisiovastaanottimien valmistajien osalta. Kyseisistä asiakirjoista ei ainakaan voida päätellä, ettei kokoamisen käsitteeseen koko kyseessä olevalla teollisuudenalalla kuuluisi huomattavan moninaisia toimia.

39 Tällaisessa tilanteessa vaatimus tullisääntöjen yhdenmukaisesta soveltamisesta kaikkialla yhteisön tullialueella edellytti, että viimeisen merkittävän valmistuksen tai käsittelyn abstrakteja käsitteitä, joihin yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa viitataan kaikkien tavaroiden osalta, täsmennetään televisiovastaanottimien kaltaisten erityisten tuotteiden osalta erityisin säännöksin, joissa voidaan ottaa huomioon näiden televisiovastaanottimien valmistusprosessin moninaisuus. Täten siinä, että turvaudutaan arvonlisäyksen kaltaiseen selvään ja objektiiviseen arviointiperusteeseen, jonka perusteella tämäntyyppisten rakenteeltaan monimutkaisten tavaroiden osalta voidaan osoittaa, millainen on merkittävä muutos, joka antaa niille alkuperäaseman, ei voi olla kyse oikeudellisesta virheestä.

40 Se seikka, että komission oli siten edellä mainituista syistä täsmennettävä televisiovastaanottimien alkuperän määrittämistä koskevia sääntöjä ja turvauduttava arvonlisäysperusteeseen, ei merkitse sitä, että tämä arviointiperuste olisi itsessään ja yleisesti tiukempi kuin yleiset arviointiperusteet, joista säädetään yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa, eikä sitä, että nämä tuotteet asetettaisiin kyseisellä arviointiperusteella välttämättä epäedullisempaan asemaan kuin ne – vieläpä vastaavanluonteiset – tuotteet, joihin sovelletaan näitä yleisiä arviointiperusteita tai muita arviointiperusteita. Pääasian valittajat eivät siis voi riitauttaa tehokkaasti asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyyttä vetoamalla

yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Cousin ym. tekemään arvioon sellaisen asetuksen säännöksistä, jonka syrjivyys oli seurausta siitä, että tuotteen alkuperän määrittämisessä oli turvauduttu huomattavasti tiukempiin arviointiperusteisiin kuin toisen siihen rinnastettavissa olevan tuotteen alkuperän määrittämisessä.

41 Toisaalta yhteisöjen tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ei ilmene, että tämän arvonlisäysperusteen soveltaminen olisi, kuten pääasian valittajat väittävät, vaikeampaa kuin arviointiperusteen, joka seuraa niiden yleisten käsitteiden soveltamisesta, joihin viitataan yhteisön tullikoodeksin 24 artiklassa. Tältä osin ei ole vedottu mihinkään tulliviranomaisella, jonka tehtävänä oli käsitellä asianomaisten esittämät sitovaa tietoa koskevat pyynnöt, olleisiin vaikeuksiin, kun mainittu viranomainen sovelsi tässä tapauksessa arvonlisäysperustetta, joka sisältyy asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 oleviin riidanalaisiin säännöksiin.

42 On tosin totta, että jos, kuten myös pääasian valittajat väittävät, kuvaputken hinta vastaa vastedes aina vähintään 35:tä prosenttia televisiovastaanottimien vapaasti tehtaalla -hinnasta, on mahdollista, että tämän osan alkuperä määrää useimmiten televisiovastaanottimien alkuperän. Kuitenkin ainoastaan silloin, kun kuvaputken hinta vastaa vähintään 55:tä prosenttia vapaasti tehtaalla -hinnasta, edellytys, josta muistutettiin edellä, ei voi missään tapauksessa täyttyä. Sitä vastoin esimerkkitapauksista, joihin ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa on vedottu, ei ilmene, ettei tämä edellytys täyttyisi missään tapauksessa. Asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten soveltamisesta ei siis voi seurata se, että televisiovastaanottimien alkuperä samastuu kuvaputkien alkuperään.

43 Kyseessä olevien säännösten sanamuoto on yleinen, eikä niissä anneta asianomaisen tuotteen alkuperän määrittämisessä ratkaisevaa merkitystä sen tietylle osalle, kuten kuvaputkelle. Mainittuja säännöksiä ei siis voida rinnastaa, toisin kuin pääasian valittajat väittävät, niihin säännöksiin, joista oli kyse edellä mainitussa asiassa Yoshida ja joissa nimenomaan annettiin tällainen merkitys yhdelle tässä asiassa kyseessä olleen tuotteen osista.

44 Lisäksi on huomattava, että vaikka tilanne, johon pääasian valittajat ovat vedonneet, on seurausta televisiovastaanottimien valmistustekniikoiden kehittymisestä, asiassa ei ole ilmennyt, että tämä tilanne olisi näissä olosuhteissa luonteeltaan pysyvä, kun taas muutoin tämänhetkisten valmistustekniikoiden eli esimerkiksi plasmanäyttöjen valmistustekniikoiden kehityksellä voidaan, kuten istunnossa esitetyistä huomautuksista ilmenee, tarvittaessa kyseenalaistaa olennaisilta osin tilanne, johon pääasian valittajat ovat täten viitanneet. Tästä seuraa, ettei kyseiseen tilanteeseen voida vedota tehokkaasti arvonlisäysperusteeseen turvautumisen asianmukaisuuden riitauttamiseksi.

45 Lopuksi on todettava, että kun asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevissa riidanalaisissa säännöksissä edellytetään, että arvonlisäys, joka saavutetaan yhdistämistoimilla ja mahdollisesti alkuperätuotteita olevien osien sisällyttämisellä tuotteeseen, muodostaa vähintään 45 prosenttia laitteen vapaasti tehtaalla -hinnasta, jotta sen valmistus antaa sille alkuperäaseman maassa, jossa tämä yhdistäminen tapahtuu useista maista peräisin olevista aineksista, kyseisissä säännöksissä vahvistetaan täten riittävä prosenttiosuus sille, että näiden toimien katsotaan lisäävän tuntuvasti lopputuotteen markkina-arvoa (ks. vastaavasti em. asia Brother International, tuomion 22 kohta). Näin ollen on ilmeistä, ettei tällaiseen prosenttiosuuteen sisälly ilmeistä arviointivirhettä.

46 Kaiken edellä esitetyn perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, ettei niiden tarkastelussa ilmennyt seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa asetuksen N:o 2454/93 liitteessä 11 olevien riidanalaisten säännösten pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

47 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

Esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei ilmennyt seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liitteessä 11 olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 8528 sarakkeeseen 3 sisältyvien säännösten pätevyyteen.

Allekirjoitukset